

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/219/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421201890
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421201890.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: S. S., J.. XX.XX.XXXX, G. XXX XX F.- N. XXX o zaplatenie sumy 1.466,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.196,80 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.196,80 eur od 19.02.2019 do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 30,- eur, pričom prvá splátka sa stane splatnou 25. deň mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku a ďalšie splátky vždy do 25. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Kežmarok dňa 21.10.2021 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.466,94 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 1.254,38 eur od 19.02.2019 do zaplatenia, úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.446,94 eur od 19.02.2019 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.05.2018 uzavrel so žalovaným zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- eur a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.279,40 eur tak, že sumu 1.271,80 eur čerpal platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 7,80 eur predstavujú poplatky, ktoré účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Ďalej uviedol, že žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a napriek zmluvne dohodnutým splátkam uhradil len sumu vo výške 75,- eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. Podľa žalobcovho tvrdenia v podanej žalobe v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil dňa 18.02.2019 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného v celom rozsahu splatný. Žalovaný má preto po lehote splatnosti záväzky v celkovej výške 1.466,94 eur

pozostávajúce zo žalovanej sumy z titulu zvyšku úverovej istiny vo výške 1.254,38 eur, dlžných úrokov z úveru vo výške 178,70 eur, dlžného poistného vo výške 13,86 a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Žalobca okrem toho požaduje aj úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24,00 % ročne zo sumy 1.254,38 eur od 19.02.2019 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.446,94 eur od 19.02.2019 do zaplatenia.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, výpis z úverového účtu žalovaného, potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského a revolvingového úveru s doručenkou a výpis žalobcu z obchodného registra.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 02.02.2022. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

5. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 23.03.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s tým, aby súd pojednával a rozhodol v ich neprítomnosti na základe ich podaní a prednesov. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

6. Žalovaný na pojednávaní súdu k žalobe uviedol, že vie, čo je predmetom sporu, avšak momentálne je nezamestnaný a nemá finančné prostriedky na úhradu žalobcom požadovanej sumy naraz, a preto požiadal o možnosť splácať sumu v splátkach. Pri svojom výsluchu za účelom preukázania jeho majetkových pomerov uviedol, že býva v rodinnom dome s manželkou a tromi maloletými deťmi vo veku 6 rokov, 5 rokov a 1 rok a 3 mesiace a má výdavky spojené s ich výchovou a výživou. Je nezamestnaný a nepoberá žiadnu dávku. Bol zamestnaný dva mesiace, bol práceneschopný, a preto ho prepustili. Jediným príjmom celej rodiny je rodičovský príspevok jeho manželky vo výške 350,- eur mesačne, z ktorej sumy uhrádzajú ešte aj leasing auta vo výške 150,- eur mesačne. Žiadne iné úvery nemá. Hľadá si prácu, aby dokázal uhradiť aj tento záväzok. Má výdavky na bývanie, okrem toho aj na elektrinu a internet vo výške 50,- eur mesačne. Žalovanú sumu by vedel splácať v mesačných splátkach vo výške 20,- eur vždy k 25. dňu v mesiaci.

7. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, výsluchom žalovaného, ktorý považoval pre rozhodnutie spotrebiteľského sporu za nevyhnutný a všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 03.05.2018 Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver do výšky úverového rámca 5.000,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Úver bol žalovanému poskytnutý pri fixnej výške úrokovej sadzby 24,00 % p. a., RPMN predstavovala 26,83 % a poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach vo výške min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca s tým, že splatnosť mesačnej splátky bola k 10.dňu v mesiaci. Prvá mesačná splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie revolvingového úveru. Aktuálna výška úverového rámca bola uvedená v sume 1.250,- eur a výška 1. čerpania revolvingového úveru bola v sume 1.231,80 eur (tiež uvedená ako cena tovaru alebo služby), výška čerpania revolvingového úveru bola 1.250,- eur s mesačnou splátkou 118,20 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,00 eur, splatením revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach a s celkovou čiastkou k zaplateniu 1.418,40 eur.

9. Z výpisu z úverového účtu žalovaného na čl. 16 spisu a potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov na čl. 15 rub spisu mal súd preukázané, že žalovaný vyčerpal celkovo sumu 1.271,80 eur v dňoch od 04.05.2018 do 13.07.2018 v sume 1.231,80 eur ako výber hotovosti v banke/ platba cez POS terminál a v sumách po 2 x po 10,- eur a 1 x 20,- eur ako financovanie cez POS terminál a na úhradu vyčerpanej sumy uhradil sumu v celkovej výške 75,- eur, a to v splátke vo výške 37,50 eur dňa 15.06.2018 a vo výške 37,50 eur dňa 08.07.2018.

10. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.02.2019 žalobca oznámil žalovanému, že poskytnutý úver, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, nesplácal riadne a včas, a preto bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úver a ku dňu 18.02.2019 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy vo výške 1.466,94 eur zloženej z úverovej istiny vo výške 1.254,38 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 192,56 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur. Kópiou doručenky na čl. 18 spisu mal súd preukázané, že manželka žalovaného prevzala Oznámenie dňa 22.02.2019.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 03.05.2018 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

12. Podľa § 1 ods. 8 zákona č. 129/2010 Z. z. ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

13. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

15. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p).

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú,

alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá spotrebiteľská zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pre ktorú je charakteristické, že v nej spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie, ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Je nesporné, že žalobca a žalovaný uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalovaný vyčerpal sumu 1.271,80 eur a na úhradu tejto sumy zaplatil doposiaľ sumu 75,- eur. Súd má však za to, že tento úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko preskúmaním Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z. z. zistil, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z.. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v tlačive zmluvy v bode 1. je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- eur, ďalej, že aktuálna výška úverového rámca je 1.250,- eur, ďalej, že výška 1. čerpania revolvingového úveru je 1.231,80 eur, cena tovaru alebo služby 1.231,80 eur, pričom žalovaný v skutočnosti z úveru čerpal 1.271,80 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené tri rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods.2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. musí byť uvedený ako jeden údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo platí aj pre revolvingový úver, keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom ustanovenia § 9 ods.2 písm. e) zákona (podporne pozri tiež napr. rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 30.6.2016 sp. zn. 7C/928/2015 alebo rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 22.3.2016 sp.zn.7C/325/2014).

22. Účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď v Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere sú v súvislosti s výškou úveru, resp. úverového rámca uvedené až tri rôzne údaje túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom

spotrebiteľskej ochrany. Vzhľadom k tomu, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné úver s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

23. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že žalovaný z poskytnutého úverového rámca vyčerpал sumu 1.279,40 eur, súd považuje za potrebné uviesť, že toto tvrdenie žalobcu nepreukázal. Z dôkazu predloženého žalobcom na čl. 15 rub spisu Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov vyplýva, že žalovaný vyčerpал celkovo sumu 1.271,80 eur, a to v dňoch od 04.05.2018 do 13.07.2018, pričom sám žalobca v podanej žalobe uviedol, že sumu 7,60 eur predstavujú poplatky v súlade s úverovou zmluvou. Súd teda na rozdiel od žalobcu, za výšku reálne vyplatennej sumy revolvingového úveru považoval len sumu 1.271,80 eur, keďže suma 7,60 eur ako poplatky nemôže byť považovaná za súčasť výšky úveru (viď legálna definícia celkovej výšky spotrebiteľského úveru v § 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. ako aj rozsudok SD EÚ vo veci C-377/14, ktorý vo výroku rozsudku v bode 3. výslovne uviedol, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené).

24. Z predložených dôkazov je teda nesporné, že žalovaný vyčerpал sumu 1.271,80 eur a nikým a ničím nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že na túto sumu uhradil žalovaný sumu 75,- eur. Vzhľadom k tomu, že poskytnutý úver je z vyššie uvedených dôvodov bezúročný a bez poplatkov, má žalobca nárok len na vrátenie úverovej istiny predstavujúcej rozdiel medzi reálne poskytnutou, resp. vyčerpanou sumou úveru žalovaným a reálne vykonanými úhradami, t. j. vo výške 1.196,80 eur. Nakoľko v priebehu konania nebolo spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 1.196,80 eur od podania žaloby do vyhlásenia rozsudku nezaplatil, súd v časti o zaplatenie sumy 1.196,80 eur žalobe vyhovel.

25. V ostatnej časti nárokov žalobcu súd žalobu zamietol. Žalobca uplatňoval v konaní popri dlžnej úverovej istine a úrokoch, na ktoré mu pre bezúročnosť úveru nárok nevznikol aj ďalšie nároky. Tieto nároky predstavujú sumu 250,14 eur a pozostávajú z dlžných úrokov z úveru vo výške 178,70 eur, poisťného vo výške 13,86 eur a sumy 57,58 eur, ktorú žalobca vyčíslil ako súčasť zvyšku dlžnej úverovej istiny. Aj v tejto časti súd žalobu zamietol, nakoľko túto zmluvu posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov. Z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie 13,86 eur z titulu „poisťného“ nepriznal, pretože navyše mal za to, že dohodnutie výšky poisťného v zmluve iba ako 5,29 % nevedno z čoho, teda či z výšky úveru, či z výšky splátky, ak áno z akej, je neurčité a nezakladá nárok na poisťné.

26. Súd žalobu zamietol aj v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 20,- eur, keďže ich nemal preukázané a zo strany žalobcu v tejto časti uplatneného nároku nedošlo k uneseniu dôkazného bremena. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej i v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola pre nečinnosť strany sporu, alebo vôbec nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť bola nepravdivá (viď napr. rozsudok NS ČR sp. zn. 21 Cdo/762/2001 zo dňa 28.2.2002). Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Žalobca bol pre unesenie dôkazného bremena povinný preukázať účelné vynaloženie uvedených nákladov dôkazom o ich skutočnej úhrade, čo sa nestalo a nič z toho nepreukázal. Ide teda o nepreukázané a nedôvodné plnenie požadované od spotrebiteľa. Pokiaľ by žalobca aj mal na mysli uplatnenie nákladov s poukazom na ustanovenie § 369c Obchodného zákonníka, tieto nároky nie je možné priznať v spotrebiteľských vzťahoch.

27. Súd zamietol žalobu aj v časti požadovaných úrokov a pre úplnosť uvádza, že sa to týka aj úrokov za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, nielen z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ale aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Obo 143/98 a uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012 z 18.09.2012, podľa ktorých veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

28. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto má žalobca nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania. Podľa citovaných ustanovení vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k prvému dňu omeškania činila 0,00 %. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania z priznanej výšky istiny, teda vo výške 5 % ročne zo sumy 1.196,80 eur od 19.02.2019 do zaplatenia. Súd zamietol žalobu v časti úrokov z omeškania vzťahujúceho sa k sume zamietnutej istiny z tých istých dôvodov, z ktorých zamietol žalobu aj v časti tejto istiny.

32. Žalovaný na pojednávaní súdu požiadal o možnosť splácať prisúdenú sumu v splátkach z dôvodu zlej finančnej situácie. Súd preskúmal jeho žiadosť v súlade s § 232 ods. 3 a 4 Civilného sporového poriadku a povolil mu splácať dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 30,- eur mesačne. Súd mal za to, že výška splátok je aj vzhľadom na pomery žalovaného v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv podľa čl. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku, keď zároveň určil, že omeškanie s plnením jednej splátky bude mať za následok splatnosť celého plnenia. Súd tak rozhodol z dôvodu finančnej situácie žalovaného, keďže tento je nezamestnaný a nepoberá žiadne dávky. Jediným príjmom jeho rodiny sú rodičovské prídavky vo výške 350,- eur mesačne. Ma tri maloleté deti, o ktoré sa stará spolu s manželkou. Lustráciou v Sociálnej poisťovni nebol preukázaný žiadny iný príjem žalovaného. Aj keď žalovaný žiadal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 20,- eur, tak vzhľadom na výšku dlžnej sumy nie je možné úplne nadradiť aktuálne osobné a majetkové pomery žalovaného nad právo žalobcu na uspokojenie jeho oprávneného peňažného nároku, keďže by to znamenalo neúmerné zvýhodnenie žalovaného ako dlžníka na úkor žalobcu ako veriteľa. Z vyššie uvedených dôvodov súd povolil splátky vo výške 30,- eur mesačne, keďže práve v tejto výške podľa názoru súdu ide o minimálnu prípustnú výšku splátky primeranú výške dlhu, postaveniu žalobcu, ktorý ako banka nebude tým neprimerane zasiahnutý vo svojich pomeroch a právach, a všetkým vyššie uvedeným okolnostiam sporu a rešpektujúcu požiadavku spravodlivej ochrany práv tak na strane žalobcu, ako i žalovaného a tiež požiadavku zohľadniť sociálne postavenie strán sporu (článok 6 odsek 2 základných princípov CSP). Súd mal preto za to, že prípadné nevyhovenie žiadosti žalovaného o splátky by malo horší dopad na jeho celkové majetkové postavenie v porovnaní s dopadom na žalobcu, ktorý je obchodnou spoločnosťou s rozsiahlym predmetom činnosti, okrem iného aj poskytovanie spotrebiteľských úverov. Na druhej strane žalovaný nie je schopný uhradiť celú žalovanú sumu jednorazovo bez toho, aby vážnym spôsobom bolo ohrozené zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb jeho rodiny.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný. Pri výpočte pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal z pomeru žalovanej sumy vo výške 1.466,94 eur a prisúdenej sumy vo výške 1.196,80 eur. Žalobca bol úspešný v rozsahu 1.196,80 eur (82%) a neúspešný v rozsahu 270,14 eur (18%). Po odčítaní úspechu žalobcu v rozsahu 82 % od úspechu žalovaného v rozsahu 18 %, súd v prevažnej

miere úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 64 % (82 % - 64 %). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.